

Asia: VN/9898/2021

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi jätelain ja merenkulun ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Pääasiallinen sisältö

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

Suomen Kuitukierrätys Oy kiittää lausuntopyynnöstä ja lausuu seuraavaa:

Luku 1 (Asian tausta ja valmistelu)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

Luku 1.2.1. SUP-direktiivin valmistelu

Koska EU-hallinto on valmistellut SUP-direktiivin puutteellisesti ja liialla kiireellä, on direktiivin teksti monitulkintainen ja osittain hankalasti sopiva eri maiden kansallisiin olosuhteisiin. On ilmeistä, että SUP-direktiiviä tulkitaan jäsenmaissa eri tavoin. Tämä vaikeuttaa sisämarkkinan toimintaa ja uhkana on yritysten epäyhtenäinen kohtelu. Lisäksi komissio on myöhästynyt merkittävästi lisäohjeistuksen ja delegoitujen säädösten valmistelussa. Huonosti mietityn ja epäselvän tekstin tulkintaongelmat ovat siirtyneet jäsenmaiden lainsäätäjille ja direktiivistä riippuvaisille elinkeinoelämän toimijoille. Jäsenmaissa joudutaan nyt käyttämään kohtuuttoman paljon resursseja esimerkiksi sen pohtimiseen, mitkä pakkaukset kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.

Luku 2 (SUP-direktiivin tavoitteet ja pääasiallinen sisältö)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

Luku 2.5. Kulutuksen vähentämistoimet (4 artikla)

Erillinen Green Deal koskien kulutuksen vähentämistä edellyttää lähtötietoja vuodelta 2022. Koska kyseisiä tietoja ei ole tuottajilta aiemmin kerätty ja mukaan tulee myös uusia tuottajia, voi lähtötietojen saatavuus ja hankinta olla haastavaa sekä tietojen kattavuus ja luotettavuus epävarmaa. Lisäksi ohjeet ja määritelmät sekä tietojen kerääjätahokin ovat edelleen epäselviä tai selkeästi päättämättä. Tiedonkeruuseen liittyvät haasteet ja realistiset aikataulut on aina hyvä huomioida lainsäädäntöä ja sen voimaantuloa laadittaessa.

Luku 2.6. Tuotevaatimukset (6 artikla)

Nestekartonkipakkauksissa oleville muovikorkeille on suositeltu kierrätystä muovipakkausten joukossa vuodesta 2016 lähtien, kun muovipakkauksille säädettiin erilliskeräys. Korokit raportoidaan markkinalle saatetuiksi muovipakkauksina. Koska muovikorkeja ei uuden säädöksen mukaan voida irrottaa kartonkipakkauksista, vaikeuttaa se niiden erottelua materiaalikierrätykseen. Tämän tyyppisten vaatimusten osalta olisi ennakoon huolellisesti arvioitava vaikutus pakkauksille jo järjestettyyn erilliskeräykseen, kierrätykseen ja kierrätysasteisiin sekä pakkausmerkintöihin ja lajitteluohjeisiin.

Luku 2.7. Laajennettu tuottajavastuu (8 artikla)

Kaiken kaikkiaan määritelmiin liittyy paljon epäselvyyksiä, epäloogisuuksia sekä hyvin subjektiivisia tulkintoja, jotka eivät voi olla hyväksyttävissä hyväksi lainsäädännöksi. Tuottajien pitää voida raportoida mahdolliset SUP-tuotteet ja -pakkaukset yksiselitteisten ja selkeiden ohjeiden mukaan siten, että tasapuolisuus ja kilpailuneutraliteetti toteutuu. Lisäksi koostumustutkimusten tekeminen on haastavaa, kun ei varmuudella tiedetä, ovatko tuotteet tai pakkaukset SUP-säätelyn piirissä vai ei. Perusasioiden pitää olla kunnossa, ja aikaa kaikkien asianosaisten tiedottamiseen ja kouluttamiseen on varattava riittävästi, ennen kuin lainsäädäntöä voidaan noudattaa käytännössä.

Luku 3 (Nykytila ja sen arviointi)

Voitte kirjoittaa kommentinne alla olevaan tekstikenttään

Tyhjänä myytävien juomamukien sisällyttäminen tuottajavastuun piiriin selkeyttää nykyistä toimintatapaa, jossa tyhjänä myytävät mikit on määritelty tuotteeksi, joita ei koske tuottajavastuu. Juomamukeista on hankala tunnistaa, mikä on myyty tyhjänä tuotteena ja mikä taas täytettynä pakkauksena. Ehdotuksen mukaan jatkossa juomamukeja koskee erilliskeräysvelvoite ja niiden keräämiseen hyödynnetään nykyistä pakkausten erilliskeräysverkostoa. Juomamukeille asetettavalla kierrätysmaksulla katetaan erilliskeräyksen ja kierrätyksen järjestämiskustannukset.

Puhtaanapitolaki antaa kunnille mahdollisuuden päättää itse, mille lakisääteisen puhtaanapitovastuun piiriin kuuluville alueille sijoitetaan jäteastioita ja mille ei. Tämä ja tuottajien vastuulle siirrettävien SUPD 8 artiklan mukaisten pakkausten ja tuotteiden puhtaanapitokustannusten yhteisvaikutus ei saa nostaa kustannuksia. Perustettavan Kuntaliiton ja tuottajien yhteistyöryhmän tehtäväkenttä tulisi määritellä selkeästi kattamaan kaikki roskaantumisen siivoamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja korvausten maksuun liittyvät tehtävät. Roskaantumisen siivoamisesta maksetut korvaukset tulee kohdistua kunnissa roskaantumisen siivoamiseen liittyviin toimiin.

Kaiken kaikkiaan tuottajavastuujärjestelmiin on kohdistunut viime aikoina ja kohdistuu edelleen tulevaisuudessa paljon suuria muutoksia, mm. pakkaustuottajayhteisöjen velvoite kattaa kaikki pakkausmateriaalit, lisääntyvät raportointivaatimukset, kymmenien tuhansien uusien tuottajien ja

uusien tuotteiden ja pakkausten liittäminen järjestelmään sekä tuotteisiin ja pakkauksiin ja erilliskeräykseen kohdistuvien kustannusvastuiden merkittävä lisääntyminen. Nämä muutokset edellyttävät toteutuakseen paljon valmistelevia toimenpiteitä, mm. koulutusta ja tiedottamista paitsi pienillä resursseilla toimivilta tuottajayhteisöiltä myös viranomaiselta. Viranomaisen velvollisuuksiin kuuluva vapaamatkustajavalvonta niin etäkaupan kuin kotimaisten uusien tuottajien osalta nousee erittäin merkittäväksi koko tuottajavastuujärjestelmän toimivuuden kannalta. Viranomaiselle tulevat edellä mainitun lisäksi uutena tehtävänä korvausvelvoitteiden valvonta sekä kiinteistökohtaisen keräyksen että roskaantumisen siivouskustannusten osalta. Huoli resurssien oikeasta kohdentamisesta ja riittävyydestä on aiheellinen. Lisäksi esitetyt muutokset lisäävät tuottajayhteisöjen hallinnollista taakkaa ja nostavat tuottajavastuun kokonaiskustannuksia merkittävästi.

Luku 4 (Ehdotukset ja niiden vaikutukset)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

-

Luku 5 (Muut toteuttamisvaihtoehdot)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

Luku 5.2. Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

Lakiesityksen perusteluissa kerrotaan Ruotsissa osana SUP-direktiivin täytäntöönpanoa tehdystä lakimuutoksesta liittyen roskaamissakkoon. Kannatamme vastaavan lakimuutoksen tekemistä Suomessa. Kuten lain perusteluissakin hyvin kuvataan, roskaaja on se yksittäinen henkilö, joka heittää roskan väärään paikkaan. Näin paras keino roskaamisen vähentämiseksi on suoraan roskaajaan kohdistuva sanktio, joka osaltaan ohjaisi kuluttajaa toimimaan oikein.

Luku 8 (Lakia alemman asteinen sääntely)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

-

Luku 12 (Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys)

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

-

Jätelain muutosehdotus

6 § (Muut määritelmät) + pykäläkohtaiset perustelut

Muovin määritelmä: paperi- ja kartonkipohjaiset kertakäyttöiset tuotteet, jotka ovat valmistettu ainoastaan paperi- ja kartonkipohjaisesta materiaalista ja joissa ei ole muovipäällystettä tai -pinnoitetta, ei voida pitää direktiivissä tarkoitettuina kertakäyttöisinä muovituotteina. Käytännössä vesipohjainen dispersiokäsittely on verrattavissa painoväreihin (maaleihin), lakkoihin ja liimoihin, jotka ovat SUP-sääntelyn ulkopuolella. Vesipohjainen dispersiokäsittely ei voi olla päärakenneosa

eikä dispersiolla käsitelty paperi- ja kartonkituote voi myöskään olla tulkittavissa SUP-tuotteeksi varsinkaan, jos se ei sisällä polymeeriä, joka sopii SUPD määritelmään. Samaa linjausta voi soveltaa myös tapauksessa, jossa pakkauksen käsin irrotettavana osana on paperi- ja kartonkipohjainen muovipäälyllistetty tai -pinnoitettu sisältämätön materiaali, esim. tarjotin, alusta, tuki tms., ei sitä voida katsoa kertakäyttöiseksi muovituotteeksi tai muovina sisältäväksi tuotteeksi.

Kertakäyttöisyyden määrittelemisessä komission ohjeistus antaa suhteellisen yksinkertaisen määrittelypolun, minkä perusteella tuote joko määritellään SUP-tuotteeksi tai ei. Näin ollen tuotetta määritellessä tulee kiinnittää huomiota kriteerien sanamuotoihin:

- on tarkoitettu syötäväksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna
- syödään tavallisesti astiasta
- ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai

lämmittämistä

- kertakäyttöiseksi ei kuitenkaan katsota elintarvikepakkauksia, jossa ruokaa on enemmän kuin yksi annos tai yhden annoksen elintarvikepakkauksia, jotka myydään osana yksikköä, jossa on useampi yhden annoksen pakkaus.

Näin ollen on tarpeetonta miettiä, mikä on periaatteessa mahdollista ja mikä ei, vaan kiinnittää huomiota muiden muassa ilmaisuihin "tarkoitettu syötäväksi", "syödään tavallisesti", samoin kuin määritelmiin useamman annoksen pakkauksista. Tässä yhteydessä ohjeisiin viime hetkellä lisätty kolmen litran raja myös elintarvikepakkauksille sekä kääreille on täysin tarpeeton ja ylimitoitettu.

24 a § (Markkinavalvonta) + pykäläkohtaiset perustelut

-

25 § (Muut valvontaviranomaiset) + pykäläkohtaiset perustelut

Tullin toimivaltaa koskevaan säännökseen lisättävä velvollisuus valvoa yhteistyössä Pirkanmaan ELY-keskuksen kanssa tuottajavastuun piiriin kuuluvien tuotteiden etäkauppaa on tärkeä ja tarpeellinen yleisesti koko tuottajavastuun kannalta. Yhteistyön käytännön sisällön määräytyminen valvonnan tarpeiden mukaan antaa tarpeellista joustoa tehtävissä ja toiminnassa tapahtuvien muutosten varalta. Ulkomaisten, etäkauppaa käyvien yritysten saaminen kattavasti mukaan hoitamaan lakisääteinen tuottajavastuunsa on tärkeä edellytys suomalaisten ja ulkomaisten yritysten tasapuolisille kilpailuedellytyksille Suomen markkinoilla. Tuottajavastuusta yrityksille koituvan kustannusrasitteen jatkuva kasvu korostaa viranomaisvalvonnan merkitystä. Valvontaa tulee lisätä ja tehostaa.

On hyvä huomioida, että myös Ruokaviraston tavoitteena on mm. parantaa etäkaupan valvonnan organisointia sisäisesti ja tehdä yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa. Yhteistyötä Tullin lisäksi myös Ruokaviraston etäkauppaa valvovan resurssin kanssa on hyvä kehittää ja hyödyntää tuottajavastuun valvontatoimissa.

46 § (Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista) + pykäläkohtaiset perustelut

Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista on tärkeää rajata vain tämän omaan osuuteen kohtuullisuuden toteutumiseksi. SUP-direktiivin toimeenpanon yhteydessä tehtävien tuotteiden ja tuottajan määritelmän laajentamisen ja pakkaustuottajia koskeneen miljoonan euron liikevaihtorajan poiston myötä tuottajavastuun piiriin tulee kymmeniä tuhansia uusia toimijoita, joiden löytäminen ja rekisteröinti tuottajayhteisöön (-yhteisöihin) voi olla useiden vuosien projekti. Vastuunsa hoitavien yritysten kustannusrasite ja eriarvoinen kohtelu lisääntyvät entisestään, jos ne joutuvat huolehtimaan vapaamatkustajien markkinoille saattamien pakkausten kierrätystavoitteiden saavuttamisesta. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö tuottajayhteisön tulisi ottaa vastaan kaikkia yritysten ja kuluttajien pakkausjätteitä vastaanottoaikoissaan. Tuottajayhteisön ei kuitenkaan tarvitsisi ryhtyä toimiin keräyksen ja kierrätyksen lisäämiseksi, jos sen asiakkaiden markkinoille tuomia pakkauksia kierrätetään tavoitteiden mukaisesti.

47 a § (Tuottajan kustannusvastuu tietyistä kuntien toteuttamista jätehuolto- ja siivoustoimista) + pykäläkohtaiset perustelut

Pykälän mukaan pakkaustuottajien on korvattava tiettyjen kustannustehokkaiden jätehuolto- ja siivoustoimien kustannuksia kunnille. Korvausten maksamisen lähtökohtana on näiden toimien kustannustehokkuus. Nyt kustannustehokkuuden arviointi on siirretty pelkästään kunnille, jotka ovat myös korvauksen saajia. Perusteluissa on myös esitetty, että kustannustehokkuus toteutuu automaattisesti, jos kunnat kilpailuttavat korvausten kohteena olevat palvelut. Tällaista vastuiden ja oikeuksien ristiriitaa ei voi pitää hyväksyttävänä.

Tilanteessa, jossa pakkaustuottajilla on lakisääteinen kustannusvastuu ja kunnilla toteutusvastuu, toteutuksen kustannustehokkuuden arviointi ei voi olla kuntien yksinoikeus. Hyvän yhteistoiminnan onnistumisen edellytys on, että tuottajat ja kunnat voivat yhdessä koota tietoa, arvioida toimintaa ja edistää parhaiden käytäntöjen käyttöönottoa. Julkinen kilpailuttaminen ei myöskään automaattisesti takaa toiminnan tehokkuutta, eikä sitä voida yksin pitää osoituksena kustannustehokkaasta toiminnasta.

47 b § (Kustannusvastuun piiriin kuuluvat alueet) + pykäläkohtaiset perustelut

-

47 c § (Kustannusvastuun toteuttamiseksi tarvittavien tuoteryhmäkohtaisten korvausten määrittäminen) + pykäläkohtaiset perustelut

Tuemme ehdotuksen perusteluissa esitettyä tuottajien ja Kuntaliiton yhdessä sopimaa mallia korvausten määrittämiseksi vuosille 2023–2025. Tämän jälkeen korvaukset perustuisivat yhdessä kehitetyn tiedonkeräyksen tuottamaan luotettavaan aineistoon.

Koska tiedonkeräyksen kehitystyö on vasta alkamassa, lain tasolla ei tulisi määrätä siitä, että kuntien jätehuolto- ja siivoustoimista aiheutuva kokonaiskustannus kerätään otosperusteisesti. Tuottajien oikeusturvan kannalta on aivan keskeistä, että kunnista kerättävä tieto koskee vain tuottajien maksuvastuulla olevia tehtäviä ja edustaa kattavasti koko Suomen tilannetta. Tämä edellyttää, että oikean kustannustiedon keräämiseen panostetaan kunnissa ja tiedonkeräys suunnitellaan hyvin. Otosperusteisuus on syytä sallia ja se voi osoittautua riittäväksi kokonaiskustannusten määrittämisestä, mutta sen käyttöön ei ole syytä suoraan määrätä.

On tärkeää, että indeksin käyttö on lain perusteluissa rajattu tuoteryhmäkohtaisten korvausten tarkistamisessa vain pitkiin, vähintään viiden vuoden mittaisiin korvauskausiin. Lainsäädännön tavoitteena on roskaantumisen vähentyminen ja siten myös kustannusten vähentyminen. Sitominen indeksiin voisi johtaa toisenlaiseen kehitykseen.

47 d § (Tuoteryhmäkohtaisten korvausten maksaminen kunnille) + pykäläkohtaiset perustelut

On tärkeää, että tuottajien kunnille maksaman korvauksen maksuajankohdaksi on määrätty korvausvuotta seuraava vuosi. Jälkikäteinen maksuajankohta on edellytys sille, että korvauksesta syntyvät kustannukset voidaan kohdentaa tuottajille oikein. Tämä johtuu siitä, että pakkaustiedot, joihin yrityskohtaiset maksut perustuvat, voidaan kerätä ainoastaan jälkikäteen.

47 e § (Tuoteryhmäkohtaisten korvausten tarkistaminen) + pykäläkohtaiset perustelut

Ehdotuksessa tuottajat määrätään vastaamaan kunnille maksettavien korvausten laskemisessa tarvittavien lähtötietojen hankkimisesta ja sen kustannuksista. Sen sijaan kunnille ei aseteta tältä osin mitään lakisäätteisiä velvoitteita, vaikka tarvittavia tietoja ei voida hankkia ilman kuntien toimia ja myötävaikutusta. Esitetty yksipuolinen vastuu ei mahdollista ehdotuksen edellyttämää tiedonkeräystä, eikä se ole tuottajien näkökulmasta hyväksyttävissä.

Kunnille tulee asettaa lakisäateinen velvoite korvausten määrittämisessä tarvittavien kustannustietojen keräämiseen ja toimittamiseen tuottajille. Näiden kustannustietojen kerääminen ja toimittaminen ei voi olla tuottajien kustannusvastuulla, koska kyse on kuntien omasta kustannus seurannasta niille maksettavien korvausten määrittämiseksi. Lisäksi kuntien myötävaikutusta tarvitaan kerätyn jätteen ja siivotun roskan koostumustutkimusten suorittamiseen.

Lain perusteluissa (kpl. 4.2.4, s. 64) esitetään seuraavaa: "...tuottajia koskevan uuden kustannusvastuun määrittely edellyttää kuntien vastuulle kuuluvien jätehuolto- ja siivoustoimien kokonaiskustannustietojen luotettavuuden parantamista. Tämä edellyttää yhtenäisten toimintatapojen käyttöönottoa ja kehittämistä kunnissa". Perusteluteksti kuvaa asiaa täysin oikein ja kustannustietojen keräämiseen liittyvä kuntien vastuu tulee kirjata myös lain pykäliin.

47 f § (Kustannusvastuun jakaminen samaa tuoteryhmää edustavien eri tuottajayhteisöjen sekä tuottajien kesken) + pykäläkohtaiset perustelut

Tuoteryhmäkohtaisten korvausten jakamisessa tuottajavastuullisten yritysten maksettaviksi tulisi pystyä ottamaan huomioon markkinaosuuksien lisäksi se, kuinka paljon kunkin tuoteryhmän tuotteet aiheuttavat roskaantumista. Ehdotammekin pykälän muotoilemista siten, tuottajayhteisön olisi perustellusta syystä mahdollista kohdentaa tuoteryhmäkohtaisia kokonaiskustannuksia kunkin tuoteryhmän sisällä tuotteille siinä suhteessa kuin niitä kerätyn jätteen ja siivotun roskan joukosta löytyy. Nämä tuotekohtaiset kustannukset jaettaisiin sitten tuottajille markkinaosuuksien suhteessa.

48 § (Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat) + pykäläkohtaiset perustelut

Nykyisen miljoonan euron liikevaihtorajan poistaminen on kannatettavaa. Koska pelkästään liikevaihtorajan poisto tuo tuottajavastuun piiriin paljon uusia tuottajia, on hyvä huomioida, että

tuottajavastuun digitalisoinnin edistäminen on välttämätöntä esimerkiksi yritysten rekisteröinnin sujuvoittamiseksi ja tehostamiseksi.

On tärkeää huomioida, että tietojen käyttömääristä pitää perustua tietoon, ei arvioihin.

49 § (Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus) + pykäläkohtaiset perustelut

-

51 § (Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus) + pykäläkohtaiset perustelut

-

53 a § (Tuottajan omavalvonta) + pykäläkohtaiset perustelut

Omavalvontasuunnitelmalla tarkoitetaan kaikkia niitä toimenpiteitä, joilla tuottajat/tuottajayhteisöt itse valvovat toimintaansa, sen laatua ja tuottamia raportointitietoja. Tuottajalta/tuottajayhteisöltä edellytetään ammattitaitoa, tietoa ja kokemusta arvioida, minkälaisella omalla ohjauksella ja valvonnalla toiminnan laatu ja säädöstenmukaisuus varmistetaan. Epämääräinen SUP-sääntely ja sen tulkinnat vaarantavat tuottajien raportoinnin ja sitä kautta myös tuottajayhteisön tilastoinnin luotettavuuden.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka mukaan Pirkanmaan ELY-keskus voi tarvittaessa edellyttää omavalvonnan tueksi teetettävän riippumattoman ja ammattitaitoisen henkilön tarkastuksen. Tarkastuksen sisällöstä ja tarkastuksia tekevän henkilön pätevyysvaatimuksista voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä pykälän nojalla annettavalla asetuksella. Asetuksen laadinnassa on hyvä huomioida, että tuottajavastuuala on erikoisosaamista vaativa ja melko suppean osaajapiirin hallitsema. Siksi tilintarkastajat nähdään tuottajayhteisöjen toimintaa parhaiten tuntevina riippumattomina, ulkopuolisina tahoina. Myös toisen tuottajavastuualan edustaja on ammattitaitoinen, riippumaton alan tunteva ja tarkastajaksi pätevä henkilö.

Tuottajien/tuottajayhteisöjen omavalvontasuunnitelmavelvoite ei voi poistaa tai korvata viranomaisen valvontavelvoitteita. Esimerkiksi vuosittaisten valvontakokousten käytäntöä tulee ylläpitää säännöllisesti, koska tuottajayhteisöillä on näin mahdollisuus saada hyödyllistä palautetta toiminnastaan viranomaiselta.

62 § (Tuottajayhteisöön liittyminen) + pykäläkohtaiset perustelut

Tyhjänä myytävien juomamukien sisällyttäminen pakkausalan tuottajayhteisöjen toimialaan on tarkoituksenmukaista. Tällöin jo nykyiselläänkin osittain erilliskeräykseen toimitetuille juomamukeille voidaan asettaa kierrätysmaksu, jolla erilliskeräyksen kustannukset katetaan.

66 a § (Tuottajan tai muun toimijan valtuutettu edustaja) + pykäläkohtaiset perustelut

-

69 § (Juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän velvollisuudet) + pykäläkohtaiset perustelut

-

128 § (Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen) + pykäläkohtaiset perustelut

Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen ns. vapaamatkustajan osalta on haittaan nähden kevyt. Toimija, ns. vapaamatkustaja on saattanut markkinoille pakattuja tuotteita, joiden pakkaukset ovat päätyneet lopulta kierrätettäväksi tuottajavastuujärjestelmään, vaikka niiden osalta ei ole hoidettu raportointi- ja maksuvelvoitteita. Markkinoille saattamisen kieltäminen on hankala rangaistus valvoa, koska toimijan markkinoille saattamat tuotteet voivat olla jaeltu laajalti eri puolille markkinaa, niitä voi olla varastoissa tai muutoin hankalasti löydettävissä. Olisi hyvä selvittää, miten olisi mahdollista maksamatta jääneiden kierrätysmaksujen periminen jälkikäteen, kun laiminlyönti on havaittu.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset + niiden perustelut

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksissä tulisi huomioida realistiset tiedonkeruuseen ja raportointiin liittyvät aikataulut sekä määrittelyjen keskeneräisyys, mikä hankaloittaa mm. raportointijärjestelmien päivittämistoimenpiteitä. Pakkausten tuottajan määritelmän osalta ehdotamme soveltamisajankohdan siirtämistä vuodelta esityksessä ehdotetusta eteenpäin. Lakiehdotus hyväksyttäneen eduskunnassa aikaisintaan kevätistuntoisuuden 2022 päätteeksi, jolloin yrityksille, Ringille ja pakkausten tuottajayhteisöille jäisi esityksen mukaan noin puoli vuotta aikaa valmistautua muutokseen. Tämä aika on liian lyhyt kaikkiin niihin toimiin, joita yli 30 000 potentiaalisen uuden asiakasyrityksen sujuva liittäminen tuottajavastuujärjestelmään edellyttää. Muutoksia tarvitaan mm. asiakassopimusten ehtoihin, asiakkaiden rekisteröitymisen järjestelmiin ja pienten yritysten raportointikäytäntöjen luomiseen.

Merenkulun ympäristönsuojelulain muutosehdotus

3 § (Jätteiden vastaanottojärjestelyt satamassa) + pykäläkohtaiset perustelut

-

Voimaantulosäännös + sen perustelut

-

Muita esitykseen liittyviä asioita

Voitte kirjoittaa kommenttinne alla olevaan tekstikenttään

-

Jokela Eija
Suomen Kuitukierrätys Oy